

/Karanlık/ bana artık *maden karanlığını* hatırlatıyor. Sıkıldığımda *maden karanlığını* ve az sonra öleceğini bilen madenci umutsuzluğunu düşünüyorum. Trendeyken az sonra öleceğini bilmeyen tren yolcusunu da hatırladığım oluyor. Sonra biri nereden geldiği bilinmeyen bir Gamma ışımasıyla yeryüzünde hayatın bir anda bitebileceğini söylediğinde, belki, insan gibi insanlığın da ecelinden habersizliği geliyor.

İki gündür yazamadım. Dün 80 kelimelik bir şeyi kendimi zorlayarak yazdım ve önceki gün yazmayı unutacak kadar çok uykum vardı. Bu ara, uzun zamandır olmayan bir şey. Beni sarsan da, bu yazısızlığa sebep olan 48 saatlik git gel yolculuk değil, yazamıyor olmak.

Aklıma kötü düşüncelerin üşüşmesi ve sıkıntının bedenimin çeşitli noktalarında hissedilebilir hale gelmesi, hani sorsan söyleyeceğim, *şuramda şu renk bir sıkıntı ve buramdan şuraya şöyle bir burultu* diye.

Bazen *yazı konusu düşünsem de, konulu yazılar yazsam* diye zorluyorum kendimi. Ne vazifem varsa. İnsicam peşinde gezmek. Bir iş haline gelmesi. Yazının bir iş haline gelmesini istemediğim için gereğinden daha ciddi ele alış tarzlarına uzak duruyorum. Yazıyı iştiğal mevzuu gören insanlarda, bunları *bir dergiye göndermek, bir yayıncıya gönderip yayınlamak* veya hiç olmazsa *arkadaşlarına okumak* gibi hasletler vardır. Bende bunların hiçbirine merak yok. Buradaki yazıları tasnif edip PDF haline getirmeye bile önem verip zaman bulamıyorum.

Bugün Reddit’le bir Akdeniz haritasında fantastik devlet isimlerinin yazılı olduğu bir *harita* gördüm. Bu haritaya benzer haritalar çizip hayal kurardım küçükken. Falanca devlet, filanca devletle çatışır, filanca devlet, falancayla ittifak kurar. Harita değişir, şehirler kurulur falan. O zamanlar strateji oyunu diye bir şey bilmiyordum ve bu dediğim Civilization oynamaya başladığım 93’den önce olsa gerek. Bugün gördüğüm harita bana o zamanları hatırlattı. Belki ben de şansımı fantastik bir takım hikayelerde denemeliyim. Tarihi romanları severim ama dili dışı düzgün birini bulmak zor ve kurgu okumak bana artık keyif vermez oldu. *Aklıma ne gelirse yazıyorum* diyeceğim bir edebi tür arayışındayım ve bunun içinde kurgu da, gayrikurgu da olsun ve mesela bir yanda fantastik ve kurgudan ibaret bir tıp bilimi geliştirirken, bir yanda ekonomik modeller hakkında laflayabileyim. Bunu da sığlaşmadan, eserin dilini kırmadan, okura ulaşacağım diye sulanmadan yapayım.

Bu zor. Zorluğun sebebi de zaman ayırmak ve aslî işimin o olmayışı. Yarım yamalak, hikaye olsun, roman olsun diye yazılmış çok yazı var ama kurgu, insanın kimseye (daha doğrusu ev halkına ve annesine) haber vermeden çalışabileceği bir konu değil. Neyle uğraştığımı insanlara anlatmam gerektiğinde, *kitap yazıyorum* deyip, bir beklenti oluşturmak zorunda kalmaktan çekiniyorum. Ol sebepten,

bazıları sanırım hiçbir zaman anlaşılmayacak ve anlaşılması da gerekmeyen yazıları bitirip, bunları kitap haline getirmeyi (gelirse) emekliliğime veyahut başkalarına bırakmayı tercih etmem gerekiyor.

Kurduğun cümle aksıyorsa, her uzvuna bir Nobel monte etseler ne olacak?